

бодата, тъй и ти да бранишъ бащината си земя. Най-хубавото нѣщо въ свѣта е родниятъ край. Пази го като очитѣ си!

— Когато стана голѣмъ, ще си купя единъ хубавъ конь и все покрай морето ще препускамъ. Татко, слушай го, какъ изтежко въздиша!

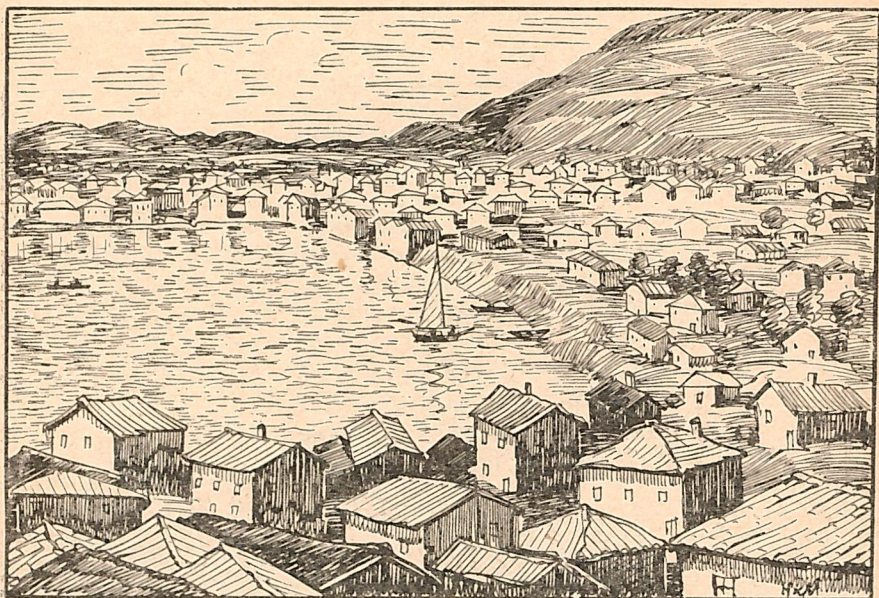
— Въздиша отъ радостъ, че те вижда. Гледай го, какъ весело ти се усмива. Радвай му се и ти, за да се сприятелите. Единъ день най-голѣмата награда ще получишъ отъ морето,

Следъ това чичо Стоянъ улови Радко за ржката и го отведе до близката нива. Тя бѣше узрѣла и леко поклащаше зърненитѣ си класове. Топълъ мирисъ лѣхна, помилва ги по лицата, и бащата продума:

— Синко, ето и нашата нива! А тамъ ония дървета сж маслини. Всичко това е твое. Бжди юнакъ, работи и дай живота си за велика и свободна България!

— Татко, тая нива е хубава!

— Тя е майка на хлѣба, синко! Нивата е българската софра, която храни и изхранва народа. Който обикне нивата, обиква народа, а който обича народа, на него Богъ помага. Нивата прави човѣка добъръ, милостивъ и щедъръ!

Кавала, най-хубавото българско пристанище на Бѣло-море

Радко се зарадва на бащинитѣ си думи и навлѣзе въ нивата. Класоветѣ го прегърнаха и цѣлунаха по дветѣ страни. Той се зарадва на тая нѣжна милувка и запѣ пѣсень. Чучулигитѣ го чуха, издигнаха се нависоко въ синьото небе и му придружиха съ ясни